

Oud-Utrecht

VERENIGING TOT BEOEFENING EN TOT VERSPREIDING VAN DE KENNIS
DER GESCHIEDENIS VAN DE STAD EN DE PROVINCIE UTRECHT

Redactie: H. de Jong, Aurorastraat 26, Utrecht
Administratie: H. J. H. Knoester p/a Driift 27, Utrecht
Secr. der ver.: Ir. C. L. Temminck Groll, Hoofdstraat 43, Driebergen
Gironummer penningmeester Oud-Utrecht: 575520

ZES EN DERTIGSTE JAARGANG / NUMMER 11 / NOVEMBER 1963

DE SECRETARIS PROMOVEERT

Op 12 december a.s. hoopt ir. C. L. Temminck Groll, secretaris van onze vereniging, aan de Technische Hogeschool in Delft bij prof. dr. E. H. ter Kuile te promoveren tot doctor in de technische wetenschap en wel op een proefschrift getiteld „Middeleeuwse stenen huizen te Utrecht en hun relatie met die van andere westeuropese steden“.

Op deze dissertatie hopen we in het volgende nummer terug te komen. Wel willen wij nu alvast blijk geven van onze voldoening over promotie en proefschrift. Dat de thans 38-jarige promovendus — in het dagelijks leven hoofd van de onderafdeling Monumenten van de dienst van Openbare Werken te Utrecht — bijzondere belangstelling voor het middeleeuwse huis had, kan geen enkele lezer van dit maandblad ontgaan zijn. Wij herinneren aan de publicaties van de heer Temminck Groll over huizen als Drakenburg en Putruwiel. De laatste tijd schreef hij weinig voor het maandblad, om begrijpelijke redenen: het mindere moest voor het meerdere wijken, want de dissertatie diende eerst klaar te zijn.

Nu dit werkstuk gereed gekomen is, willen wij de doctor-in-hope gaarne gelukwensen met dit resultaat. De vereniging glorieert een beetje mee, nu haar secretaris de doctorsbul verwerft op grond van een oud-utrechts onderwerp bij uitstek!

Daarnaast is het ook voor de stad Utrecht een bijzonderheid dat iemand promoveert op een zo concreet plaatselijk onderwerp als een bepaalde categorie van documenten. En dat dit juist gebeurt in een tijd waarin enerzijds de belangstelling voor deze monumenten toeneemt, terwijl die monumenten anderzijds bedreigd worden, hetzij

rechtstreeks, hetzij indirect door schending van het omringende stadsbeeld. Men kan de bezorgdheid daarover min of meer allezen uit de stellingen, die aan dit proefschrift zijn toegevoegd.

Stelling IV „Slechts door middel van overheidsbepalingen in de trant van die welke in de middeleeuwen in onderscheidene steden van kracht waren, kan worden voorkomen dat toevallige hiaten onbebouwd blijven en op die manier het stadsbeeld langdurig ontsieren.”

Stelling V „Van de mogelijkheden die oude stadskernen bieden tot het formeren van besloten voetgangersruimten — een voornaam middel om deze bewoonbaar te houden, wat voor het behoud van het karakter een vereiste is — wordt thans te weinig gebruik gemaakt.”

Stelling VI „De afwezigheid van een duidelijk standpunt ten opzichte van het al of niet handhaven van daken met schuine dakvlakken in een oud centrum zal tot gevolg hebben, dat daarin op den duur alleen de wettelijk beschermde monumenten zodanige daken zullen hebben.”

Stelling VIII „De huidige voorkeur om ruimten te begrenzen door middel van zo abstract mogelijke vlakken, doet vele van de in de middeleeuwen zo zorgvuldig uitgebuite mogelijkheden om ruimten met ruimten te begrenzen onbenut blijven.”

Daarom hopen wij dat dit proefschrift niet alleen mag dienen om de heer Temminck Groll de doctorstitel te verschaffen maar dat het zal meehelpen om de waardering en de zorg voor de monumenten in Utrecht te intensiveren.

de J.

DE MAIRES VAN SOEST

Op 9 juli 1810 is op last van Napoleon het kleine Holland bij het grote franse rijk ingelijfd. Het daartoe strekkende decreet, enigszins gewijzigd werd den 8ste juli getekend, dateerde van de 9de en de bekendmaking in de „Moniteur” volgde op 10 juli. ¹⁾

Het bevatte dertien artikelen en verklaarde Holland met het keizerrijk verenigd. Het hollands bestuur wordt vooralsnog gehandhaafd; het wordt slechts onder een nieuw hoofd gesteld. De 18e oktober verschijnt het grote decreet waarbij het bestuur over de hollands departementen geregeld worden en het dorpje Soest, dat op genoemd tijdstip — nu 150 jaar geleden — slechts 1500 inwoners telt, wordt op zijn frans aangeduid; voortaan heette het „la Commune de Zoest”. Het behoorde tot het Departement du Zuiderzee, Arrondissement d' Amersfoort, canton d' Amersfoort. Aan het hoofd werd een „Maire” gesteld, bijgestaan door een municipale raad, een laatste overblijfsel van de Bataafse Republiek.

De maire Antonie Jacob Schutter zal voor Soest geen onbekende zijn geweest, daar zijn ouders reeds in 1801 het landhuis Bleyendaal bewoonden, gelegen tussen de Brink (Lange Brinkweg), het Kerkpad (Kerkpad z.z.) en de Melmsteeg (Emstraat). Zijn vader Everard

Schutter overleed op 25 mei 1801. (Volgens doop en trouwboek der kerke tot Soest An^o. 1781: Evert Cornelis genaamd). In 1803 koopt Antonie Jacob Schutter dit perceel staande huwelijk bij acte van 24 juli, van genoemd jaar voor gerecht + schout van Soest van Jan Pollert, wonende te Roermond. In 1854 wordt Bleyendaal publiek verkocht. Koper werd Frans Pieter Muysken, makelaar te Amsterdam, reeds eigenaar van de bekende buitenplaats „Middelwijk” aan het Kerkpad gelegen, dat hierdoor aanzienlijk werd uitgebreid. „Bleyendaal” wordt als volgt beschreven:

Een zeer aangenaam gelegen buitenverblijf genaam Bleyendaal met deszelfs kapitaal en wel doortimmerd Heeren huizinge. ruim koetshuis, paardenstalling, broecery, moestuinen, koepel en in Engelschen smaak aangelegde en met uitmuntend opgaand geboomte en fijn bloenhout beplante wandelplaats alles staande en gelegen op het fraaist gedeelte van de Gemeente Soest aan den Brinkweg. enz.... 2)

Het Huys Bleyendaal werd in de loop der daaropvolgende jaren afgebroken, de bomen omgehakt en het geheel herschapen in bouwland. Niets in de buurt waar het oude herenhuis heeft gestaan, herinnert aan dit huis. De herinnering er aan leeft zelfs niet meer bij de oude bevolking, zo volkomen is het geliquideerd.

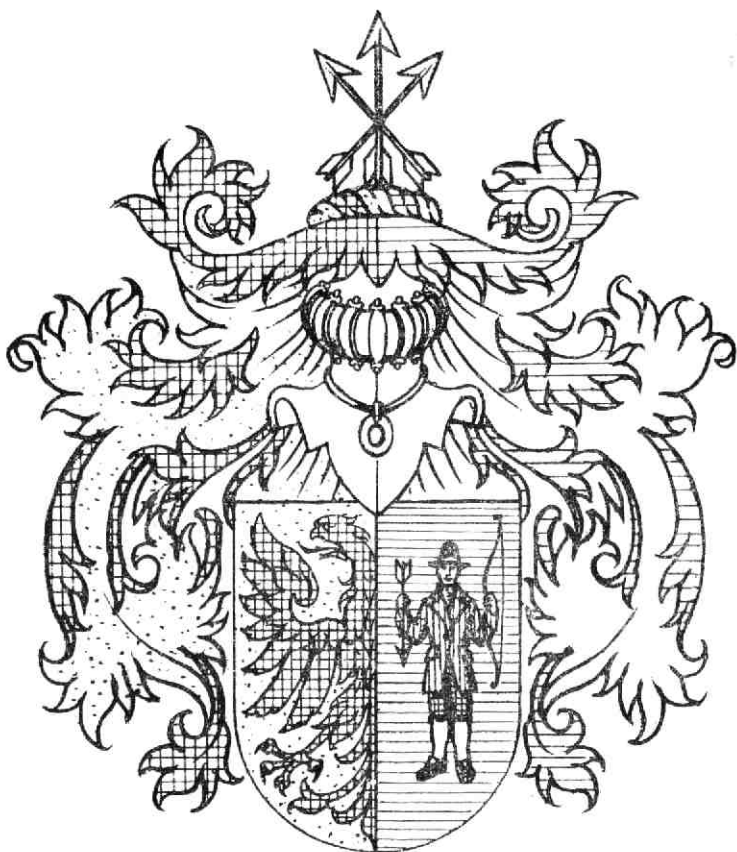
Antonie Jacob Schutter (in officiële stukken: Antoine Jacques) werd geboren te Zutphen, 3 mei 1770. Achtereenvolgens cadet en vaandrig in staten dienst tot oktober 1787; 1e luitenant in dienst van Lodewijk XVI, koning van Frankrijk, tot 18 augustus 1792; volontair in het leger der franse prinsen tot aan de reductie dier armée in 1792; volontair bij de jagers van Béon in statendienst february 1793; overgegaan bij de hussaren van Timmerman 17 september 1793 en cornet daarbij 22 february 1794, met demissie afgegaan 16 july 1795. In 1807 werd hij door koning Lodewijk aangesteld tot 1e luitenant bij het corps gendarmes, doch geraakte kort daarop bij de reductie van het corps weder buiten dienst. 3) Hier eindigt de militaire loopbaan. Schutter wordt in 1810 dus benoemd tot „Maire van Soest”. Hij had de campagnes van 1786/87 meegeemaakt en die van 1793/94 in Brabant, terwijl hij in 1792 met de franse prinsen in Vlaanderen streed. Hij huwde op 5 september 1795 Jacoba Schuijt, geboren te Amsterdam 7 december 1767. Dit huwelijk bleef kinderloos. Wanneer de maire op 16 januari 1813 op huijze Bleyendaal, in de leeftijd van 44 jaar komt te overlijden, zijn er geen nazaten. Zijn weduwe hertrouwt te Soest op 13 mei 1814 de heer Hendrik Philip Snouckaert van Schauburg. Deze was in 1812 ontvanger der directe belastingen te Soest en Baarn geworden.

De Schutters waren een familie van militairen en daarvóór predikanten. Hun wapen was: Gedeeld: a) in goud een zwarte halve

1) Inlijving en Opstand door prof. dr. H. T. Colenbrander, Amsterdam. J. M. Meulenhoff, 1941.

2) Mededelingen van J. D. H. van der Neut, te Amersfoort.

3) De Nederl. Leeuw 1909. kol 176.

Familiewapen Schutter

adelaar, uitgaande van de delingslijn; b) in blauw een aanzienlijk gestelde boogschutter met rode lijfrok, zwarte broek, witte kousen en witte hoed, houdende in de rechterhand een neergewende pijl, in de linkerhand een verticaal geplaatste zilveren boog.

Helmteken: drie zilveren pijlen, waarvan twee schuingekruist en één verticaal daaroverheen gaande.

Dekkloden: rechts, zwart en goud en links, zilver en blauw. Dit wapen komt in een aantal variaties voor.

Het geslacht Schutter was eertijds Fabritius geheten. Het feit, dat een zijner leden een bij het boogschieten prijswinner was – zo verhaalt de traditie – was aanleiding tot de naamsverandering in Schutter. De naamsverandering zou circa 1400 plaats hebben gevonden. Een broer van A. J. Schutter, generaal Arnold von Schutter, in het bezit der familiebescheiden, schijnt hieruit in Pruisen voldoende te kunnen bewijzen, om zich een adellijke titel te veroorloven.

De vader Everard of Evert Cornelis Schutter, gedoopt te Doesburg 25 maart 1736 huwde te Zutphen 21 oktober 1764 Isabelle Margaretha Elisabeth Soltkast. E. C. Schutter behoorde tot de aanzienlijke militaire stand. Hij was adjudant in het 1e bataljon van het regiment Van Oyen, kapitein en ridder der orde van Militaire Verdiensten van Frankrijk onder koning Lodewijk XVI, kapitein bij het regiment van Hardenbroek (1786).

Het echtpaar Schutter-Soltkast had acht kinderen; vier zoons en vier dochters. Een er van verkreeg als militair europese vermaardheid. Deze reeds genoemde broer van de soester maire noemde zich Arnold Gerard Soltkast Schutter. In Duitsland (Pruisen) werd hij luitenant-generaal Von Schutter.

Uit deze genealogische gegevens blijkt voldoende, dat de Schutters in geen geval gemene zaak met Napoleon maakten en hoewel militair in hart en nieren, niet onder de franse adelaar hebben gestreden. Zonder meer valt hieruit op te maken, dat de Schutters eerder orangisten zijn geweest, gezien hun conduitestaten.

Antonie Jacob Schutter, maire van Soest, was hier geen onbekende. Al direct na zijn benoeming wachtte hem een zware taak; hij werd belast met de uitvoering en inschrijving betreffende de „conscripts”; de lotelingen, die door het lot werden aangewezen om dienst te nemen in de legers van Napoleon. In 1811 en later vaardigde de keizer decreten uit betreffende conscriptie. In alle steden en gemeenten van het departement werden de besluiten (in het frans en nederlands) inhoudende de oproeping en inschrijving van de „Conscrits” aangeplakt.

Het wegtrekken van de nederlandse soldaten, in de „Grande Armée” naar Rusland bracht in menig gezin droefheid en angst maar ook verbittering en haat. De burgerklasse en de meer goeuden werden evenals door het lot getroffen want daar ook zij verarmd waren, moesten zij wel in 's keizers dienst treden, omdat zij geen geld hadden een „remplacant” (plaatsvervanger) te kopen. De invoering van de conscriptie was wel de ingrijpendste maatregel, die Napoleon heeft genomen.

In deze tijd van passieve gehoorzaamheid werd Schutter eerste burger van Soest. De conscriptie bezorgde hem al dadelijk veel hoofdbreken. Naamsonzekerheid der lotelingen en onbekendheid met de voorschriften dienaangaande stond hij voortdurend met zijn onder-prefect te Amersfoort in briefwisseling. Men krijgt de indruk bij het doorlezen van deze ambtelijke stukken, dat Schutter, als bestuursambtenaar en uitvoerder van de keizerlijke decreten en besluiten steeds tracht mens te blijven en als het enigszins mogelijk is zijn dorpsgenoten bijstaat en probeert hen te helpen. Van achter de papieren rompslomp — toen al — die op zijn bureau komt gewaaid, ziet hij de mens staan in zijn onzekerheid, zo kenmerkend tijdens een bezetting. Hoe hij begon is met het lot van een Soestenaar die onder de conscriptie is gevallen, doch doordat de vader van het gezin plotseling is overleden nu in het

onderhoud van zijn moeder, zusters en broers moet voorzien, blijkt uit een bewaard gebleven copie van een brief, gericht aan de onderprefect te Amersfoort. De inhoud luidt als volgt:

No. 2735 25 dec
De Maire van Zoest
aan
Mijnheer den onder-Prefect
van Amersfoort

Mijnheer

De Conscrit No 63 welke UEd mij Designeert onder de naam van van (sic!) Willem van 't Klooster is denkelijk een abuijs en staat op mijn Joernaal als Hendrik van 't Klooster. Ik neeme de vrijheid UEd de Persoon zelve te zenden, daar hij (thans ouwste) de zoon is van eene weduwe zijnde zijn vader (Tennis na) eenige dage aan de alhier heerschende zickte overleeden (is) daar ik (nu stellig) hij de moeder met agt klijne Broeders en Zusters door zijn arbeid moet ondersteune

Zo neem ik de vrij postigheid UEd te vraagen of de wetten in zulk een (onvoorzien) geval ook ten faueuren van die conscrits bepalingen gemaakt (hebben) en hoe ik in dit geval moet handlen

Ontfangt Mijnheer den onder Prefect
de gevoelens van Mijne hoogagting

Zoest den den 25 dec

De Maire Voornoemd
Schutter

Vermoedelijk is deze brief 4) geschreven in 1811. De roerige tijden lieten Soest niet onberoerd en er waren Soester jongemannen, die met Napoleons legers meetrokken. Hebben zij hun dorp teruggezien?

De „maire” heeft de opstand en bevrijding van zijn land niet meer meegemaakt. Onverwachts stierf hij op 44-jarige leeftijd in zijn woning Huyze Bleyendaal en werd begraven in de oude kerk.

Tot zijn opvolger werd benoemd Gerrit van Steijn, sedert 1794 Heer van Hensbroek. De nieuw benoemde maire schreef steeds zijn naam voluit als G. van Steijn van Hensbroek. Of hij voor zijn benoeming als maire reeds adjunct-maire was, is ons niet gebleken. Nederlands Patriciaat jrg. 1, bladz. 436 vermeldt hem als adjunct-maire van Soest in 1812. Op het tijdstip van overlijden van de heer Schutter — dus begin januari 1813 — fungeerde als adjunct-maire Willem Smits, een lid van de bekende molenaarsfamilie van Soest. Hij tekent als adjunct-maire de officiële overlijdensacte in de registers van de burgerlijke stand en zet zijn naam ook onder die van A. J. Schutter, van beroep: maire van Soest. Als getuigen treden op de veldwachter en een dienaar der justitie.

Voor het eerst op 5 mei 1813 vergadert de „municipale raad van de gemeente van Zoest” onder voorzitterschap van de nieuw benoemde Maire.

Gerrit van Steijn stamde uit een familie van amsterdamsche kooplieden; hij was de zoon van Jan van Steijn, koopman en Maria Plaet. 5)

4) Oud Archief gemeente Soest. No. 258.

5) De Wapenheraut 1899. bladz. 162.

Familiewapen Van Steijn

Hij werd geboren te Amsterdam 5 maart 1769 en gedoopt aldaar 8 maart daaropvolgend; trad in militaire dienst als cadet, krom op tot 1e luitenant, nam in 1788 eervol ontslag. In 1800 werd hij amenuensis bij schepenen van 's-Gravenhage, vervolgens geheim-schrijver van de advocaat-fiscaal van het Hof van Holland, was tot 1813 solliciteur-militair, vertrok metterwoon naar Baarn en werd in 1813 maire van Soest. Hij trouwde 18 oktober 1797 met Geertruida Plaat, geboren te Delft 22 januari 1775. Zij overleed te Soestdijk 8 mei 1856. Hij overleed te Amersfoort 31 maart 1857.

Van Steijn van Hensbroek was de eerste burgemeester van Soest, die officieel zich „burgemeester” mocht noemen; daarnaast was hij notaris te Zeist, een nevenfunctie die in die tijd normaal was.

Het wapen van de familie Van Steijn is: in rood een zilveren dwarsbalk, beladen met drie zwarte ringen, vergezeld onder de balk van een zilveren inhoeking van twee stukken, uitgaande van de rechterzijde.

Helmtteken: een uitkomend hert van natuurlijke kleur.

Schildhouders: twee herten in natuurlijke kleur.

Dekkleeden: zilver en rood.

Al was Van Steijn van Hensbroek zijn carrière begonnen als soldaat, het schijnt dat zijn ambities uitgingen naar een bestuursfunctie. Naast kennis van bestuurszaken is hij volkomen ingewijd in de rechtskennis en ook op financieel gebied heeft hij het nodige inzicht, de schulden der gemeente geven hem de meeste zorgen en steeds waakt hij voor onnodige uitgaven der gemeente betreffende.

Onder zijn bewind komt een einde aan de franse overheersing en wordt de onafhankelijkheid van Nederland met de komst van Oranje hersteld. Op zondag 4 december 1813 wordt de vergadering van de municipale raad bijeengeroepen — bij de burgemeester — zoals de notulen vermelden. 6) Alle leden zijn present en de maire doet de heuglijke tijding dat Napoleon is verslagen en de Fransen in ons land zijn weggetrokken. Hij heeft een missive ontvangen van 30 november l.l. van het provisioneel bestuur van Utrecht houdende „dat gemd Provisioneel Bestuur tot dat het aan Zijne Doorluchtige Hoogheid Prins Willem den VI zal hebben behaagd nadere voorzieningen te doen; de Maire en de Municipale Raad dezer Gemeente uit derzelve functie heeft ontslagen, en voor hunne gedane diensten heeft bedankt. Edoch verder op nieuw qualificeren om provisioneel de belangen dezer Gemeente tot nader Order waar te nemen; daarbij dit voormalig Dorps Bestuur inviterende om eene schriftelijke verklaring te doen en onder solemnele Eede te beloven aan het vaderland en aan Zijne Doorluchtige Hoogheid den Heere Prince van Oranje & Nassau etc, etc, etc, gehouw en getrouw te zijn.

Waarop gedelibereerd zijnde heeft de Municipale Raad voornoemd de hun opgedragen provisionele functie met onuitsprekelijk genoegen aanvaard, en onder solemnele Eede beloofd aan het vaderland en aan Zijne Doorluchtige Hoogheid Willem den VI den Heere Prince van Oranje & Nassau gehouw en getrouw te zijn en deze met hun gewone handtekening te bekrachtigen. Verder zullende hier aan de nodige publiciteit worden gegeven.”

Soest herademde; het was weer vrij al kwam er in het dagelijks bestuur der gemeente geen verandering. Alles bleef zo als het was. De maire neemt de titel aan van burgemeester niet officieel). Veel rumoer en deining zal de bevrijding hier niet hebben gebracht of het moest zijn dat de komst der Kozakken de Soestenaren confronteerde met het gebeuren in Europa. Zij verbleven waarschijnlijk in de herberg De Drie Ringen en bij boeren in de omtrek. Iedere dag werd er een soester koebeest geslacht en de nodige jenever gedronken. Later vormden deze verteringen door de russische troepen hier gedaan een niet onbelangrijke post op de gemeente begroting. Over deze schuld werd danig „gedelibereerd”. Dat deze buitengewone vergadering op zondag werd gehouden behoeft geen verwondering te wekken. Dit was gewoonte. Door de week hadden de boeren hier het veel te

6) Notulen van de gemeenteraad van 5 mei 1813 tot 3 oktober 1851 en van burgemeester en assessoren van 3 april tot 12 september 1851.

druk met het werk op het land om zich met gemeentezaken op te houden.

Op dinsdag 30 december 1817 maakt de burgemeester bekend „dat hij bij Besluit van Z. Majesteit den Koning in d^o den . . . (niet ingevuld) was benoemd tot Schout van Zoest, de Birk en Isselt, daaronder begrepen.” Het zittende gemeentebestuur wordt met de laatste van deze maand ontbonden en er zullen nieuwe raadsleden worden benoemd. Bij besluit van 23 oktober 1823 wordt de schout aangesteld als secretaris der gemeente Soest en wordt de functie van schout en secretaris in één persoon verenigd. Tijdens de gemeenteraadsvergadering van maandag 5 september 1825 geeft de schout kennis aan de geconvoceerde leden dat hij ingevolge koninklijk besluit van 9 augustus 1825 was benoemd tot burgemeester dezer gemeente en als zodanig op den 17 augustus l.l. „in handen van Z.E. den Heer Gouverneur deze Provincie den Eed had afgelegd.” Van Steijn van Hensbroek was de eerste die zich officieel „burgemeester” mocht noemen.

Op 25 januari 1834 werd hij op eigen verzoek als secretaris ontslagen en werd zijn zoon Joan Albert van Steijn in zijn plaats als secretaris benoemd. Deze was zijn vader reeds opgevolgd als notaris te Zeist. In 1850 werd hij rentmeester van Soestdijk.

Na een ambtsperiode van zesendertig jaar komt hieraan een einde. Op oudejaarsdag, 31 december 1849, 's morgens om tien uur is de raad bijeengeroepen om afscheid te nemen van de burgemeester. Hij deelt de gemeenteraad mede, dat hij wegens verzwakking van zijn „Gezigt” het noodzakelijk heeft geoordeeld, aan Z.M. den Koning om eervol ontslag te verzoeken. Het werd hem verleend op 6 december 1849. Hij meende echter verplicht te zijn de raad der gemeente hiermee in kennis te stellen.

In zijn afscheidsrede merkt de burgemeester op, dat weliswaar de gemeente in zware schulden is geraakt door de bouw van een dorps-school, doch dat de door hem reeds genomen maatregelen er toe zullen leiden binnen enkele jaren hier weer uit te raken. De dorpsgronden waarvan voorheen nauwelijks of geen voordeel werden genoten worden wederom rendabel gemaakt door grond in erfpacht uit te geven. De reglementen van politie en administratie, mitsgaders de brandblusmiddelen en de archieven (sic!) zijn in goede „orde” om een en ander aan zijn opvolger te kunnen worden overgegeven. Hij betuigt zijn dank aan de raadsleden voor derzelfer medewerking in zijn gevoerde administratie. De ijzeren kist in het raadhuis wordt op zijn verzoek geopend en men maakt een lijst op van de zich daarin bevindende stukken. Burgemeester en assessoren ondertekenen de lijsten, waarna de burgemeester de sleutel van de kist aan zijn zoon, de secretaris der gemeente overhandigt.

Het heengaan van de hoogbejaarde burgemeester kwam voor velen niet onverwacht, daar er in het voorjaar van 1849 twee rekestes aan Z.M. de Koning, waarin door een aantal ingezetenen, alsmede ook door leden van het bestuur, een verzoek werd gedaan een andere

burgemeester te benoemen, op grond van de „hooge jaaren en ongeschiktheid van de tegenwoordigen Burgemeester”. De oppositiepartij wilde „den Here F. Kuyper. Med. Doctor”, alhier als burgemeester benoemd zien.

Het tweede rekest werd ingediend door de heer P. Gallenkamp Pels te Amersfoort, houdende sollicitatie, om bij een eventuele vacature, als burgemeester der gemeente van Soest in aanmerking te mogen komen.

Het bleek dat bij de raad tijdens de behandeling van deze stukken geen „teneur” bestond om aan het verzoek van adressanten op dit ogenblik enig gevolg te geven, daar er geen gronden gevonden werden om de tegenwoordige burgemeester, hoezeer hoog van jaren uit deszells administratie te ontslaan.

Zeer waarschijnlijk vinden wij hier een streven van een aantal rooms-katholieke ingezetenen, waaronder enkele raadsleden, die een burgemeester wilde hebben van hun kleur en richting, daar Soest toen overwegend katholiek was en op dit tijdstip de katholieke emancipatie in beweging kwam. In zoverre kregen deze inwoners hun zin — van een politieke partij was nog geen sprake — dat Pieter Gallenkamp Pels werd benoemd tot burgemeester van Soest, die wel rooms-katholiek was. Dr. Kuyper was in die tijd een zeer bemind arts in Soest en het is begrijpelijk dat velen hem de plaats van burgemeester hadden toegedacht wanneer Van Steijn van Hensbroek zou heengaan.

Burgemeester Van Steijn van Hensbroek moet aanvankelijk voor zijn taak niet ongeschikt geweest zijn. Hoe klein het aantal inwoners in die dagen ook was, het ambt van burgemeester bracht tal van beslommeringen met zich, vooral door de schulden gemaakt tijdens de franse overheersing. De burgemeester was een sterke persoonlijkheid, die steeds de gemeentebelangen op het oog had. Zijn streven om te komen tot goed en meer onderwijs onder de eenvoudige mensen kenmerkt hem als iemand, met een voor die tijd reeds democratisch inzicht. Hij was een uitstekend financier. Steeds trachtte hij onnodige uitgaven voor de gemeente te voorkomen en een sluitende begroting te krijgen.

Hoewel Van Steijn soms strijd had te voeren tegen inwoners of zelfs raadsleden, die een andere mening waren toegedaan waardoor wel eens verschil van mening ontstond, toch was hij de man die onmiddellijk de belangen van de gemeente verdedigde en hiervoor op de bres stond; meestal met succes. Armoede en verval kenmerkte zijn tijd, doch zijn bestuursbeleid voorkwam grotere schulden voor de gemeente van Soest, die hem zo na aan het hart lag. Na zijn heengaan als burgemeester vestigde zich Van Steijn van Hensbroek te Amersfoort waar hij op 31 maart 1857 overleed in de leeftijd van 88 jaar.

E. Heupers